

A hátsó asztaloknál voltak még néhányan, de ők pakolták már össze a portékát, **Flori Mikloş** egyedül álldogált a zöldséges pult mögött. Mivel rajtam kívül más emberi lény nem is járt akkor arra, rögtön szóbaállt velem.

Gyakran jövünk ide árulni, jól érezzük magunkat Udvarhelyen. Most egyedül vagyok itt az asztaloknál. Ma nagyon hideg van, de jöttek ma is a vásárlók.

Ezeket itt, a káposztát, retket, uborkát, mi termeljük otthon a családdal Teleormanban. Az idő sokkal melegebb nálunk délen, nics ilyen hideg.

A zöldségtermesztés olyan, hogy egész évben dolgozni kell vele. A krumplit például már január végén, vagy február elején el lehet ültetni. És ilyenkor már ki van kelve nálunk. Az elején persze fólia alá kell tenni. Ide már évek óta járunk, nem is tudom mióta.

Bukarest közelebb van, elég hosszú az út idáig, de csendesebb a város. Ott zajosabb az élet. Maga hol dolgozik? A sajtónak? Gondoltam. Írja meg, hogy jöjjenek az emberek a piacra zöldséget venni, mert jobb, egészségesebb, mint az üzletből.

Ebben a sorozatban olyan emberek történeteit szeretnénk megmutatni, akik ebben a városban élnek, Székelyudvarhely utcáin, parkjaiban, épületeiben jönnek-mennek vagy megállnak. Az ötletet a Humans of New York című fotóblog adta.